

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 16 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0864
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0327/A

Verzoekende partijen	1. de heer Jan CREVE 2. de heer Paul VAN BROECK 3. de heer Alexander CERPENTIER vertegenwoordigd door advocaat Gwijde VERMEIRE met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Voskenslaan 301
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Oost-Vlaanderen
Belanghebbende	Departement Mobiliteit en Openbare Werken, AFDELING MARITIEME TOEGANG

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 januari 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 november 2015.

De verwerende partij heeft aan het departement Mobiliteit en Openbare Werken, afdeling MARITIEME TOEGANG, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het ophogen van het terrein van de zone C59 ten behoeve van aanlegbaggerwerken voor de Deurganckdoksluis, behoudens voor het gedeelte gelegen in “het gebied voor verkeers-en vervoersinfrastructuur” en het terreingedeelte gesitueerd ten zuidoosten ervan, op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Hogendijk, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie E, 149M6, 149T7, 149V5, 149Y7, 153/7, 153/9, 153A/8, 197A, 200, 201, 202D, 203C, 203F, 204, 205, 206A, 207A, 209A, 209B, 243A/6, 243A/7.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 8 november 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De behandeling van de zaak is toegewezen aan de eerste kamer.

Geen enkele procespartij dient een nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor korte debatten op 10 januari 2017.

Advocaat Gwijde VERMEIRE voert het woord voor de verzoekende partijen.

De verwerende partij en de belanghebbende verschijnen, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 van het DBRC-decreet, zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016, zijn van toepassing.

III. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

De voorzitter van de Raad stelt in voormelde beschikking van 8 november 2016 vast:

- dat de Raad de beslissing van de verwerende partij van 6 februari 2014 bij arrest van 20 juli 2015 met rolnummer A/2015/0428 vernietigt en aan de verwerende partij de injunctie oplegt binnen vier maanden vanaf de betekening van dat arrest een nieuwe beslissing te nemen;
- dat voormeld arrest van de Raad met een aangetekende brief van 22 juli 2015 betekend is aan de verwerende partij;
- dat de verwerende partij de bestreden beslissing op 24 november 2015 genomen heeft en dat de bij injunctie opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen overschreden is;
- dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest met nummer 230.559 van 17 maart 2015 oordeelt dat de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen als vervaltermijnen beschouwd moeten worden;
- dat de verwerende partij, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was de bestreden beslissing te nemen, zodat het lijkt dat de verwerende partij haar bevoegdheid overschreden heeft bij het nemen van de bestreden beslissing, die daardoor dan onwettig is;
- dat deze onwettigheid er toe kan leiden dat de Raad de bestreden beslissing vernietigt.

Standpunt van de partijen

Geen enkele procespartij dient een nota met opmerkingen in.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 van het Procedurebesluit bepaalt:

“Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het [bestuursrechts]college of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

1° het beroep doelloos is;

2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;

3° het [bestuursrechts]college klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;

4° het beroep alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos of klaarblijkelijk onontvankelijk is, of dat de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is en of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet nodig is.

2.

De vraag of de verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen binnen de daarvoor bepaalde vervalt termijn, heeft betrekking op de temporele bevoegdheid van de verwerende partij om de bestreden beslissing te nemen en raakt de openbare orde, zodat de Raad dit ambtshalve onderzoekt.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft zich, als cassatierechter, in het arrest met nr. 230.559 van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn, die de Raad aan de vergunningverlenende overheid in een vernietigingsarrest oplegt om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet een vervalt termijn is.

In dat arrest oordeelt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, als cassatierechter dat een in een vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, met toepassing van het toen geldend artikel 4.8.3, §1, tweede lid VCRO, opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep, alleen kan afwijken van de duur van de in het toen geldend artikel 4.7.23, §2, eerste lid VCRO bepaalde vervalt termijn, maar niet van de aard ervan.

Deze rechtspraak kan naar analogie worden toegepast op de vergunningsbeslissingen die zijn genomen overeenkomstig de bijzondere procedure. Immers ook daar hebben de beslissingstermijnen, overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 3° VCRO, het karakter van een vervalt termijn.

Dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

3.

De vaststelling dat een vergunningverlenende overheid, na de vernietiging van een vergunningsbeslissing door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, buiten de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het vernietigingsarrest, op basis van het toen geldend artikel 4.8.2, derde lid VCRO, opgelegde termijn, een nieuwe beslissing heeft genomen over de aanvraag, moet derhalve tot de conclusie leiden dat deze vergunningverlenende overheid een

vervaltermijn heeft overschreden om die beslissing te nemen, waardoor die nieuwe beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding.

Een zaak waarin dit vastgesteld wordt, kan worden beslecht met korte debatten.

4.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de aan de verwerende partij in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervaltermijn.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aangetast is door bevoegdheidsoverschrijding zodat de bestreden beslissing moet vernietigd worden.

5.

Het ambtshalve middel is dan ook gegrond.

IV. TOEPASSING VAN ARTIKEL 37 DBRC-DECREET

Wanneer de door de Raad opgelegde vervaltermijn, waarin de verwerende partij een nieuwe beslissing moest nemen, verstreken is, moet de vergunningsaanvraag van de verzoekende partijen, conform artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 4° VCRO, geacht worden stilzwijgend te zijn afgewezen.

Onverminderd hetgeen bepaald is in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 5° VCRO, impliceert het verstrijken van deze termijn, waardoor de bevoegdheid van de verwerende partij zonder meer uitgeput is, dat de verwerende partij geen uitdrukkelijke vergunningsbeslissing meer kon nemen, maar integendeel, conform artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 5° VCRO, aan de belanghebbende als vergunningsaanvrager, aan het college van burgemeester en schepenen en aan de in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° bepaalde adviesinstanties een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing moest bezorgen.

Dit alles heeft eveneens als gevolg dat de Raad de verwerende partij niet kan bevelen binnen een welbepaalde termijn een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de belanghebbende. Er is immers, overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 4° VCRO, een stilzwijgende beslissing waarmee de aanvraag geacht wordt te zijn afgewezen.

Voor zover de verwerende partij tot op heden, conform artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 5° VCRO, aan de belanghebbende, het college van burgemeester en schepenen en de in artikel 4.7.26, §4, eerste lid, 2° bepaalde adviesinstanties geen kennisgeving van de stilzwijgende beslissing bezorgd heeft, is de termijn, waarin men zich bij de Raad in rechte kan verzetten tegen dergelijke stilzwijgende beslissing, nog niet beginnen lopen.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het ambtshalve middel is gegrond
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 november 2015, waarbij aan de belanghebbende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het ophogen van het terrein van de zone C59 ten behoeve van aanlegbaggerwerken voor de Deurganckdoksluis, behoudens voor het gedeelte gelegen in “het gebied voor verkeers-en vervoersinfrastructuur” en het terreingedeelte gesitueerd ten zuidoosten ervan, op de percelen gelegen te 9130 Beveren, Hogendijk, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie E, 149M6, 149T7, 149V5, 149Y7, 153/7, 153/9, 153A/8, 197A, 200, 201, 202D, 203C, 203F, 204, 205, 206A, 207A, 209A, 209B, 243A/6, 243A/7.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, worden ten laste gelegd van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 16 mei 2017 door de voorzitter van de eerste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Jonathan VERSLUYS

Eddy STORMS